

KÖSZÖNTÉS

Tizenöt éves a Nőgyógyászati Onkológia című folyóirat

A tizenötödik születésnap köszöntő első mondatában minden kedves olvasónknak, orvostársainknak, barátainknak köszönetemet fejezem ki a folyóirat szerkesztősege, munkatársai nevében. Köszönetet a közreműködésért, e nélkül ez a folyóirat sem létezne; köszönetet az időért, amelyet a folyóirat olvasására, tanulmányozására fordítanak; köszönetet a szeretetért, amellyel az újságot fogadták, fogadják, és amelyet kapunk mi szerkesztők; és köszönetet a fáradozásért, a leírtak, közreadottak átültetéséért a mindennapi gyakorlatba. Hihetetlenül jó érzés, hogy munkánk nem falra hányt borsó, hanem mag, amely jó táptalajba hullik, megfog. Felemelő érzés a magyar szülésznőgyógyászok és a daganatgyógyászok társadalmát szolgálni e tudományos szaklap segítségével, immáron tizenötödik éve. A Nőgyógyászati Onkológiát most is számonként 1700 példányban adjuk ki, évente négy alkalommal. Igyekszünk minden szülésznek, nőgyógyásznak és onkológusnak eljuttatni. Megkapja ezenkívül 150 könyvtár és más szakmák néhány képviselője is. A folyóiratnak nincs ára, mindenkinek ingyen küldjük, még a Kárpát-medence határainkon kívül élő magyar orvosainak is. Aki kéri, az meg is kapja.

Hálás köszönettel tartozunk a lap támogatóinak, mindenekelőtt a gyógyszercégekben, orvosi műszereket, segédeszközöket forgalmazó cégekben dolgozó barátainknak, akik megértve a lap küldetését, még a legnehezebb időkben is segítettek, segítenek. Szerencsés vagyok, hogy sokukkal személyes, szívélyes, baráti kapcsolatba kerülhettem. Megismerve munkájukat, tevékenységüket tisztelettel és elismeréssel adózom mindazért, amit tesznek, amivel az orvosok, egészségügyi munkáját segítik a betegek érdekében.

A születésnap óhatatlanul emlékezés, a születés idejét idézi, sőt még régebbre is visszamegy; hogyan is kezdődött? Nos, választanunk kellett, hogy elmaradunk, vagy lépést tartunk a világgal és a nőgyógyászati onkológiát, mint a szülészet-nőgyógyászat egyik külön szakmáját hazánkban is megteremtjük. Sokan, lelkesedve alapítottuk meg a Magyar Nőgyógyász Onkológusok Társaságát, majd egy-két évvel később, a társaság egyöntetű támogatásával a Nőgyógyászati Onkológia című folyóiratot, mint a nőorvosi daganatgyógyászat hazai képzésének letéteményesét.

A Nőorvos Lapja két különszámának szerkesztése után támadt a Nőgyógyászati Onkológia alapításának gondolata. Szerkesztői képzettség nélkül kezdtem hozzá, ám annál nagyobb lelkesedéssel: az ördög sarkantyúzott, ösztönöm vitt bele. Hittem,

hogy helyes volt a döntés. Szerkesztési és nyelvhelyességi hibák sokaságát követtem el; hosszú volt az út a jelenlegi arculat kialakításáig. Kezdetben még angol nyelvű közleményeket is megjelentettünk nagy büszkeséggel, hiszen a szakma nemzetközi hírű képviselői írták. Mígnem valaki, már nem is tudom ki, megjegyezte, hogy inkább magyar nyelven írt dolgozatokat olvasnának. Talán ez volt a pillanat, amikor a magyar nyelvű közlemények magyarítása is elkezdődött. A nyelv mindig az ellenállás eszköze volt, s a magyarítás az angol kifejezések áradatának, torzító hatásának, az öszvér szavaknak és magyartalan fogalmazásnak igyekezett gátat vetni. A szándék tetszetős volt, de a megvalósítás nem ment zökkenőmentesen. Sokan, szinte kikérték maguknak, s úgy vélték: ha a dolgozat nem hemzseg az idegen kifejezésektől, szakmai értéke is kevesebb. Szerencsére ezen már túljutottunk, s köszönöm mindenkinek, hogy elfogadta, elfogadja ezt a törekvést. A magyarítás gondolata és a harc végül testet öltött, s megszületett a Magyar Orvos Nyelv című szaklap, a Nőgyógyászati Onkológia gyermekeként.

A Nőgyógyászati Onkológia első számában köszöntések jelentek meg. Elgondolkoztató ezeket újra átfutni tizenöt év távlatából. Alább csupán néhány kiragadott gondolat:

Borsos Antal dr.

DOTE, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika igazgatója
„Biztos vagyok abban, hogy egy most induló folyóirat összegezni fogja mindazokat a tapasztalatokat, ismereteket, sikeres kezelési eredményeket, amelyek Magyarországon összegeződnek, hiszen nagyon jó szakembereink vannak. Ezek átadása, közkinccsé tétele a magyar szülészet-nőgyógyászat ügyét, nevezetesen a nőgyógyászati onkológia, onkoterápia ügyét messze-menően előreviszi és a beteg gyógyulását és érdekeit segíti.”

de Chatel Rudolf dr.

Semmelweis Egyetem, ÁOK, dékán
„Nyilván a képzést-továbbképzést is szolgálni fogja ez az új kiadvány, és ez fontos feladata is kell, hogy legyen a jövőben. A szakemberutánpótlás megerősítése éppen ezekben a népbe-tegségeket érintő szubspecialitásokban tűnik ma a legfontosabb célkitűzésnek.”

Doszpod József dr.

HIETE Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika igazgatója
„Egy új szakmai folyóirat megjelenése a szakma mindenkori ünnepe, a gazdagodásnak, a szellemi erőnek, az információ javulásának, a tudás továbbadásának jele és módja.”

Eckhardt Sándor dr.

Országos Onkológiai Intézet igazgatója

„E szakemberek részére indul meg ez a folyóirat. De nemcsak a közlemények számára biztosít helyet, hanem valamennyiünknek egyúttal korszerű szemléletet kölcsönöz. Erre az »interdisciplináris« szemléletre napjainkban a rákgyógyításban égető szükség van, csak így remélhető, hogy a jövőben haladást érünk el.”

Frenkl Róbert dr.

Lege Artis Medicina főszerkesztője

„A folyóirat nemcsak publikációs lehetőség egy szakma művelőinek – természetesen ez alapvető fontosságú –, hanem az önképzés, a továbbképzés eszköze és nem utolsósorban kapcsolat a világgal. Öröndetes és üdvözlendő, hogy a mai nehéz körülmények között, mikor a meglévő szakfolyóiratok is létükért küzdenek, meg tud indulni a Nőgyógyászati Onkológia.”

Gardó Sándor dr.

osztályvezető főorvos, Petz Aladár Megyei Kórház, Szülészeti és Nőgyógyászati Osztály, Győr

„Az új folyóiratra nagy feladat vár. Hírt kell adnia az emlő- és a női nemi szervek daganatai megelőzésének és szűrésének a lehetőségeiről, a tumorbiológiai és genetikai kutatások legújabb eredményeiről, a legújabb diagnosztikai eljárásokról és műtéti lehetőségekről, valamint a sugár-és a kemoterápia fejlődéséről.”

Gáti István dr.

akadémikus, a Nőgyógyászati Onkológia tiszteletbeli főszerkesztője

„[...] hazánkban a nőgyógyászati onkológia jelentősen fejlődött. Létezése nemcsak kívánatos, de az orvostársadalomban és a köztudatban is kezd elterjedni. Sokakkal egyetértésben én is úgy vélem, hogy a nőgyógyászati onkológiai szakképesítés bevezetése a közeljövőben feltétlenül szükséges, mert csak így felelhetünk meg a kor követelményeinek és az európai standardoknak.”

Kovács László dr.

Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika igazgatója

„A lap várhatóan jól beilleszkedik az e témával eddig is foglalkozó magyar szaklapok a Magyar Nőorvosok Lapja és a Magyar Onkológia mellé, és azok kiegészítőjeként és nem konkurensként fogja a nőgyógyász és onkológus szakma érdekeit szolgálni. [...] Amikor üdvözlöm az újszülöttet, egyben eredményes munkát kívánok [...], hogy a lapnak ne csak jelene, sikeres jövője is legyen.”

Lampé László dr.

DOTE, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika

„Aligha vitatható, hogy válságban van Magyarországon a nőgyógyászati onkológia. [...] Joggal reméljük, hogy az új onkológiai folyóirat elősegíti az ismertetett – és még sok egyéb – anomália megszűnését és a magyar nőgyógyászati onkológia kívánatos fejlődését.”

László János dr.

HIETE, Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika

„[...] kívánok sikert a Magyar Nőgyógyász Onkológusok Társasága által indított Nőgyógyászati Onkológia című folyóiratnak és kívánom, hogy hasznos szerepet töltsön be a női betegségek elleni küzdelemben.”

Marton István dr.

osztályvezető főorvos, MÁV Kórház, Szülészeti és Nőgyógyászati Osztály

„Ha igaz, hogy korunk legnagyobb vívmányának az információs szupersztráda kialakulása tekinthető, akkor meggyőződésem, hogy ennek a szupersztrádának fontos sávja lehet a most meginduló folyóirat, mely mind a hazai, mind a nemzetközi onkológia aktuális információit juttatja el az olvasóhoz.”

Papp Zoltán dr.

Semmelweis Egyetem I. Sz. Női Klinika igazgatója

„Ugyanakkor nagyon reméljük, hogy csak lektorált, tudományos igényű közlemények látnak majd benne napvilágot. Ellenkező esetben ugyanis többet árthat a lap az ügynek, mint használhat.”

Pálfalvi László dr.

főorvos, Fővárosi Szent István Kórház, Nőgyógyászati Osztály

„A nőgyógyász onkológusnak a nőgyógyászatban, sebészetben, urológián kívül értenie kell a patológiához, kemoterápiához, radioterápiához is. Ha a lapot a jövőben szülész-nőgyógyászok, sebészek, urológusok, belgyógyász-onkológusok, patológusok, radioterápeuták is forgatni fogják, akkor a kételyek fölöslegesnek bizonyulnak majd.”

Szabó István dr.

POTE, Női Klinika igazgatója

„Mindenképpen örömmel kell üdvözölnünk egy olyan szaklap (Nőgyógyászati Onkológia) megjelenését, amelynek nyilvánvalóan jelentős szerepe lesz a nőgyógyászati onkológia, mint önálló disciplina elfogadtatásában és művelésében.”

Ungár László dr.

osztályvezető főorvos, Fővárosi Szent István Kórház, Nőgyógyászati Osztály

„A Nőgyógyászati Onkológia önálló magyar folyóiratnak indulása [...] bennem is néhány fontos kérdést vet fel. Lesz-e közönsége egy ilyen szűk területet érintő folyóiratnak? [...] Helyes-e a meglévő, igen színvonalas Magyar Nőorvosok Lapjának szerző, olvasó és szponzoráló tábort megosztani? Közéletesebb hozhatja az új folyóirat a nemzetközi szakmai vitákat a magyar szakmai fórumokhoz? Megnyerhet szerzőként mértékadó külföldi szakembereket? Repülj hát mesterségünk új zászlaja! Szervezők, szerzők és olvasók pedig csaljanak mosolyt az utókor ajkára a ma kételyeivel szemben.”

Vizi E. Szilveszter dr.

akadémikus, az MTA Orvostudományok Osztálya elnöke

„Alig egy évszázada még a fertőző betegségek és a gyermekhalandóság szabott mértéket egy ország, vármegye, város, falu lakosságának, addig ma a cardiovascularis és daganatos megbetegedések a vezető halálokok. Ez egy új kihívást jelent az orvostudomány számára, amelyben fontos szerepet vállalhat a Nőgyógyászati Onkológia, mint a képzés, továbbképzés fontos fóruma. Kívánom, hogy az új folyóirat minőségével, időszerűségével bizonyítsa, hogy nemcsak az információs igényeket elégíti ki, hanem teljesíti azokat a minőségi elvárásokat, amelyek egy ilyen laptól elvárhatók.”

Hogy a köszöntők gondolatai megvalósultak-e a folyóirat első tizenöt évében, döntse el az olvasó.

Elrepült a tizenöt év, s minden megy tovább, csupán a régi munkatársakat, közreműködőket egyre inkább, újak, fiatalok váltják fel. Ez az élet rendje; kérjük is a fiatalok, fiatalabbak segítségét, sőt részvételüket a szerkesztésbe is, hogy helyüket át tudják venni. Ám ne felejtsek: a folyóiratok szerkesztése is hivatás, ugyanúgy, mint orvosi tevékenységünk, azzal a különbséggel, hogy a szaklapok a betegeket nem közvetlenül, hanem közvetve gyógyítják. Ekként az orvosi, biológiai tudományos közlemények írására és az orvosi és a biológiai tudományos szaklapok szerkesztésére is az orvosi eskünkben foglaltak vonatkoznak.

Bósze Péter